

9 И оученици ꙗко те мѣ го пытаха, и говораха: що значи тѣа притча;

10 Я Исусъ рече: вамъ е дадено да знаете тайны те на царство то Бжїе: а на други те съ притчи говоримъ, да, като глѣдатъ, не видатъ, и като слѣшатъ да не раздѣлатъ.

11 Я притчата е тѣа: се-ме то е слово то Бжїе.

12 Я сѣани те припята са онѣа, които (го) слѣшатъ: послѣ доходи дѣволо, и зѣма слово то ѿ сѣраце то ѿмъ, за да не повѣрватъ и спасатсе.

13 Я посѣани те на камыкатъ са онѣа, които когѣто чѣатъ, съ радостъ прииматъ слово то: обѣче онѣ корень неиматъ, зашто въ мало време вѣрватъ, а когѣто доде напастъ ѿричатсе.

14 Я онѣа што падна въ тѣриѣ то, това са онѣа, които са чѣли слово то, и ѿ свѣтски те попеченїа, и ѿ когѣтства та, и ѿ сладости те на-тѣа свѣтъ оудѣвватсе и не свѣршватъ плодъ.

15 Я онѣа што е паднало на добра та землѣ, това са онѣа, които като чѣатъ съ добро и благо сѣраце слово то, джржатъ го, и прѣватъ плодъ съ терпѣнїе.

16 И никой не занѣла свѣтилникъ, и покрѣва го съ сѣдъкъ, или тѣра ѿ долдъ подъ оджратъ: но тѣра го на стѣлацъ, за да глѣдатъ видело то който влѣзатъ.

17 Зашто нема нишо скрѣшно, коѣто не ще да се ѿзѣви, нито тайно, коѣто не ще да се раздѣбе, и да ѿзлѣзе на пѣвно.

18 Внимайте прочее какъ слѣшате: зашто който ѿма (нѣкоа дѣрка) немъ ще да се даде и дѣрга по голѣма: а който нема (дѣрка), и онѣа што се види да ѿма, ще се зѣме ѿ него.

19 И доидѣха при него майка мѣ и братѣа та мѣ, и не можѣха да хоратѣватъ съ него ѿ нарѣдатъ.

20 И казаха мѣ, и рѣкоха: зашто майка ти и братѣа та ти стоѣтъ вжнъ, и ѿскатъ да те видатъ.

21 Я Исусъ ѿговори, и рече ѿмъ: майка ми и братѣа та ми са тѣа, што слѣшатъ слово то Бжїе, и творатъ го.

22 И въ единъ день той влѣзе въ корабль, и оученици те мѣ съ него: и рече ѿмъ: хѣйде да замѣнеме отонѣдъ ѣзеро то, и поидѣха.

23 И като ѿтивахъ, (Исусъ) заспа: и слѣзе въра вѣтрѣнна въ ѣзеро то: и корабль се напжнѣваше, и бѣха въ вѣдѣ.